

 Gemeente Roosendaal	Schriftelijke vraag
Datum	21 februari 2018
Onderwerp	Beleidsplan Jeugd
Betreft het een raadsvoorstel/raadsmededeling in de cyclus?	Ja, Raadsvoorstel Beleidsplan Jeugd 2018
Beleidsterrein	Sociaal Domein
Portefeuillehouder	Van Poppel

De Eerste evaluatie Jeugdwet laat zien dat de beoogde transformatie naar een effectiever jeugdstelsel nog niet is gerealiseerd. Er is meer tijd nodig om de doelen van de Jeugdwet te bereiken. De evaluatie levert een agenda op voor een gezamenlijke aanpak door gemeenten, zorgaanbieders en cliënten om de transformatie verder te brengen.

Graag wil ik het college de navolgende vragen voorleggen:

Knelpunten cliënten

Drie jaar na de invoering van de Jeugdwet blijkt het voor lang niet alle ouders en jeugdigen eenvoudig om de jeugdhulp te krijgen die nodig is. Volgens bijna één op de drie ouders in het onderzoek heeft dat zelfs veel moeite gekost. Dit geldt vooral voor gezinnen in een kwetsbare positie. Over de feitelijke hulp zijn cliënten over het algemeen tevreden. De onderzoekers pleiten onder andere voor een betere informatievoorziening -waardoor cliënten hun weg naar jeugdhulp beter kunnen vinden- en extra aandacht voor gezinnen in een kwetsbare positie. Daarbij is niet alleen een rol weggelegd voor gemeenten maar ook voor huisartsen, scholen en jeugdgezondheidszorg. Meer samenhang?

Vraag 1: Wat is de reactie van u als wethouder op deze uitkomst? En kunt u deze evaluatie vertalen in aangepast beleid?

Passende zorg

Ook laat de evaluatie zien dat gemeenten nog onvoldoende toekomen aan het leggen van de verbinding tussen de jeugdhulp met andere domeinen, zoals de schuldhulpverlening, het onderwijs of de Wmo. Dat gemeenten die verbindingen zouden leggen was één van de belangrijkste overwegingen achter de decentralisatie.

Vraag 2: Wat is de reactie van u als wethouder op deze uitkomst? En kunt u deze evaluatie vertalen in aangepast beleid?

Diversiteit lokale teams

De Jeugdwet biedt ruimte voor diversiteit in de lokale uitvoering waardoor gemeenten en zorgaanbieders beter kunnen aansluiten bij de vragen van burgers. Lokale teams zoals wijkteams, buurtteams of wijknetwerken, hebben in vrijwel alle gemeenten een cruciale rol gekregen bij het realiseren van de doelen van de Jeugdwet. In de evaluatie wordt geconstateerd dat er grote verschillen zijn tussen deze teams. Sommige teams verwijzen alleen door, sommige teams bestaan vooral uit specialisten, terwijl andere teams veel breder zijn samengesteld.

Er zijn zorgen over de expertise van professionals in de lokale teams, met name bij complexe problemen. De onderzoekers bevelen aan dat lokale teams direct hulp kunnen bieden en daarvoor beschikken over professionaliteit in de breedte en specialistische expertise. Daarbij is er ruimte om bij de organisatie hiervan rekening te houden met de lokale context.

Vraag 3: Wat is de reactie van u als wethouder op deze uitkomst? En kunt u deze evaluatie vertalen in aangepast beleid?

Administratieve lasten beperken ruimte professionals

De gemeentelijke beleidsvrijheid heeft geleid tot een grote diversiteit in de uitvoering van het jeugdbeleid. Dit heeft als neveneffect dat professionals zich geconfronteerd zien met een grote variëteit aan regelingen. Dat vraagt veel tijd, leidt tot een toename van administratieve lasten en perkt de ruimte in om zorg op maat te bieden. Er moet gezocht worden naar mogelijkheden om meer ruimte aan de professional te laten, zonder daarbij de gemeentelijke beleidsvrijheid in te perken.

Vraag 4: Wat is de reactie van u als wethouder op deze uitkomst? En kunt u deze evaluatie vertalen in aangepast beleid?

Realiseren van de ambities van de Jeugdwet

Wat in het algemeen ontbreekt is een gedeelde visie op passende zorg waarin de diversiteit van hulpvragers en hulpvragen wordt erkend en benoemd. Een dergelijke visie is richtinggevend voor de gezamenlijke inspanningen om meer samenhang en samenwerking in de uitvoering van het jeugdbeleid te realiseren.

Vraag 5:

Wat is uw visie en stip op de horizon?

Wat is de reactie van u als wethouder op deze uitkomst? En kunt u deze evaluatie vertalen in aangepast beleid?

Bent u het eens met ons dat alles maatwerk is en dat geen kind en ouder tussen wal en schip dient te vallen?

Rechtsbescherming

Uit de juridische analyse blijkt dat rechtsbescherming bij jeugdhulp nog tekortschiet.

Aanbestedingsregels maar ook de spanning tussen gegevensuitwisseling en het recht op privacy bemoeilijken de samenwerking en samenhang in de jeugdhulp. Het verdient aanbeveling te onderzoeken hoe de afspraken hierover kunnen bijdragen aan de samenwerking binnen het sociaal domein en de samenhang in het stelsel.

Vraag 6: Wat is de reactie van u als wethouder op deze uitkomst? En kunt u deze evaluatie vertalen in aangepast beleid?

Aanbevelingen

Er worden geen aanbevelingen gedaan om de Jeugdwet te veranderen. Dit zijn de belangrijkste conclusies van de Eerste evaluatie Jeugdwet die vandaag is aangeboden aan de ministeries van VWS, JenV en aan de VNG.

Vraag 7:

Heeft u zelf aanbevelingen om tot verbetering te komen? Over de evaluatie?

Welke evaluatie stelt u voor? Op welke termijn?

En aan welke targets, criteria en parameters zouden wij dan dienen te toetsen wat u betreft?

Jeugdhulpplicht

Artikel 2.3 van de Jeugdwet voorziet in een jeugdhulpplicht voor gemeenten. De jeugdhulpplicht is tweeledig. Ten eerste omvat deze de verantwoordelijkheid van de gemeente voor de toegang tot en de toekenning van een passende jeugdhulpvoorziening. Ten tweede valt hieronder de verantwoordelijkheid van de gemeente om te zorgen voor een toereikend aanbod van voorzieningen die jeugdhulp bieden en een voldoende aanbod van Gecertificeerde Instellingen (GI's) die jeugdbescherming en jeugdreclassering uitvoeren.

Vraag 8: Is in Roosendaal alles op orde? Kunnen wij maximaal voorzien in de jeugdhulpplicht?

Informatievoorziening

Het gaat ook om een goede informatievoorziening aan ouders en jeugdigen en ook om het zoeken naar manieren om enerzijds voldoende waarborgen te bieden voor de rechtspositie van cliënten in deze en om anderzijds niet onnodig te bureaucratiseren.

Vraag 9:

Hoe is de informatievoorziening gewaarborgd?

Hoe voorkomen we een onnodige bureaucratisering?

Kwaliteitswaarborg

Kwaliteitseisen nemen een belangrijke plaats in binnen de Jeugdwet. Het gaat om eisen die aan alle vormen van jeugdhulp worden gesteld. Een aantal kwaliteitseisen zijn expliciet in de wet opgenomen. Het betreft onder meer de norm van verantwoorde hulp (art. 4.1.1 Jw) en de verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling (art. 4.1.7 Jw). Daarenboven gaat het om bijzondere kwaliteitseisen die gelden voor het gedwongen kader.

Vraag 10: Hoe is de kwaliteit gewaarborgd?

De juiste hulp op maat, minder dure gespecialiseerde hulp

Op het moment van deze tussenevaluatie is er nog geen sprake van een verminderd beroep op gespecialiseerde hulp. Ook is nog niet zichtbaar dat op grote schaal wordt ingezet op preventie.

Wel wordt door ouders en cliënten gemeld dat bij de geboden hulp een groot beroep wordt gedaan op de eigen kracht van cliënten.

Vraag 11: Hoe is de situatie in Roosendaal? Hoe gaan we hiermee om?

Meer samenhang

Er is een breed gedeelde visie van zowel jongeren als ouders, aanbieders van hulp en gemeenten, GI's en Veilig Thuis organisaties dat de mogelijkheden die de transities in het sociale domein

Bieden, om de continuïteit van zorg voor jongeren vanaf hun achttiende te organiseren, nog lang niet altijd benut worden. Ook constateren we dat gemeenten nog maar in beperkte mate domein overstijgend werken; Hoewel gemeenten dit zien als een kans voor betere hulp, is dit ook één van de meest genoemde knelpunten. Wel lijkt er sprake van toenemende samenwerking tussen gemeenten en aanbieders en tussen aanbieders onderling, hoewel hier ook veel verschillende meningen over zijn.

Vraag 12: Hoe wordt gepropageerd en bewerkstelligd om tot meer samenhang en coherentie te komen in de uitvoering?

Wachttijden en wachtlijsten

We constateren dat inzicht in wachttijden en wachtlijsten ontbreekt. Dit geeft ook ruimte voor het strategische gebruik van wachtlijsten: het hebben van een wachtlijst kan gebruikt worden als argument voor het beschikbaar stellen van meer middelen. Nu onafhankelijke wachtlijstinformatie ontbreekt, is het vrijwel onmogelijk om op dit punt rationeel beleid te voeren. Eenzelfde overweging geldt voor de genoemde toename van crisisplaatsingen bij accommodaties voor gesloten jeugdhulp.

Vraag 13: Hoe gaan we hier in Roosendaal mee om? Hoe krijgen we meer grip op de situatie?

Kwetsbare gezinnen

Al bij de evaluatie van de Wet op de jeugdzorg is geconstateerd dat kwetsbare gezinnen bijzondere aandacht behoeven. De ondersteuning van kwetsbare gezinnen vraagt om extra en gerichte aandacht van gemeenten en lokale teams. In de meest urgente gevallen gaat het om een relatief klein aantal gezinnen, met een hoog zorggebruik, die vaak al bekend zijn bij één of meer hulpverleners. Juist voor deze groep ligt een meer proactieve benadering voor de hand.

Vraag 14: Hoe gaat Roosendaal hiermee om?

De huisarts als verwijzer

Een grote groep gemeenten ervaart beperkingen in hun mogelijkheden om regie te voeren op de toegang tot de jeugdhulp. Huisartsen opereren autonoom als het om verwijzingen gaat. Voor cliënten is toegang via de huisarts de voorkeursroute, het gaat voor velen om een bekende en vertrouwde hulpverlener. Doordat de huisarts een autonome rol speelt bij het bepalen van de toegang tot de jeugdhulp, voelen gemeenten zich beperkt in hun mogelijkheden om te sturen op de toegang tot de jeugdhulp.

Vraag 15: Hoe functioneert in Roosendaal de huisarts als verwijzer?

Inkoop van GI's door gemeenten zorgt voor een ongewenst rolconflict

GI's hebben als taak zorg te dragen voor de uitvoering van door de rechter opgelegde maatregelen van jeugdbescherming en jeugdreclassering. Hiervoor zetten zij jeugdhulp in die wordt uitgevoerd door aanbieders, die door de gemeente zijn gecontracteerd. Geconstateerd moet worden dat het nog onvoldoende lukt om, binnen het gedwongen kader, tijdig passende hulp te organiseren.

Vraag 16: Hoe is in Roosendaal de ervaring hiermee?

Budget

De samenloop van de invoering van de Jeugdwet met de aankondiging van een vermindering van het beschikbare budget is een ongelukkige te noemen. Van gemeenten en het zorglandschap wordt met de Jeugdwet innovatiekracht verwacht, terwijl er tegelijk moet worden gezorgd voor continuïteit in de zorgverlening. Dat is lastig als er voor de combinatie van innovatie en continuïteit weinig budgettaire ruimte is.

Vraag 17: Wat is in Roosendaal de huidige situatie op dit onderdeel?

Werken aan kwaliteit

Gemeenten geven aan dat ze met de instrumenten inkoop, bekostiging en verantwoording weinig invloed hebben op de kwaliteit van de jeugdhulp. Het is ook ons, voor deze evaluatie, onmogelijk gebleken om betrouwbare, gekwantificeerde uitspraken te doen over de kwaliteit. Dat hangt direct samen met het feit dat niet systematisch wordt nagegaan hoe het met die waarborgen staat: er zijn geen landelijke cijfers en ook gemeenten hebben hier geen, vergelijkbare, cijfers over.

Vraag 18: Hoe borgen wij de kwaliteit?

De verwachtingen over het zorglandschap

De derde assumptie achter de Jeugdwet is dat de actoren in het jeugdstelsel, als gevolg van de decentralisatie, hun werkwijzen daadwerkelijk vernieuwen in het licht van de transformatiedoelen. Deze assumptie houdt in dat betrokken actoren bereid en in staat zijn om als professional fundamenteel anders te gaan werken. In de toelichting op de Jeugdwet wordt geconstateerd dat steeds meer ongemakken en problemen het medische circuit in worden getrokken (medicalisering). Tegenover die medicalisering wordt het concept van de pedagogische civil society gezet, "waarin ieder kind een veilige omgeving om zich heen heeft, waarin de school, de naschoolse opvang, de sportclub en de buurt een belangrijke rol spelen".

De beoogde verandering van medicalisering van jeugdproblematiek naar de pedagogische civil society benadering, met meer aandacht voor preventie en eigen kracht, houdt een paradigma-verandering in. Het accent ligt niet meer op het 'beter maken' van een kind met problemen, maar op het versterken van het netwerk en het zelf oplossend vermogen van jeugd en ouders zodat beter omgegaan kan worden met probleemsituaties, waarbij die omgeving niet buiten maar juist binnen beeld is bij de hulpverlening.

Vraag 19:

Onderkent u deze aanbeveling en analyse?

Hoe nemen we deze uitgangspunten mee in toekomstig beleid?

Dank voor de antwoorden op de gestelde vragen.

Paul Klaver,

PvdA

Wij beantwoorden de vragen als volgt:

Vraag 1:

Sinds 2012 werkt West-Brabant West aan de transformatie van jeugdhulp. Basiskenmerk van ons stelsel is dat wij uitgaan van vertrouwen. Wij vertrouwen aanbieders volledig dat zij de juiste hulp bieden en vertrouwen onze toegangsmedewerkers om de juiste afweging te maken. Maar bovenal vertrouwen wij op de eigen kracht van gezinnen.

Vertrouwen betekent niet volledig loslaten. Onze visie is dat de gemeente juist sturend moet optreden om het cliëntbelang te dienen. Om dit mogelijk te maken hebben wij al vanaf dag één van de transitie gekozen voor een forse investering in de toegang. In team WegWijs werken dan ook 27 fte HBO geschoolde jeugdprofessionals (36 personen) die allen SKJ of BIG geregistreerd zijn. Deze professional ondersteunt het gezin bij de eigen kracht, heeft kennis van het voorliggend veld en verleend waar nodig zelf ambulante ondersteuning aan het gezin. Als deze ondersteuning niet voldoende blijkt kunnen deze professionals aanvullend gespecialiseerde zorg inzetten.

De jeugdprofessionals zijn werkzaam op de plaatsen waar jeugdigen en ouders zijn zoals op school, kinderopvang, buurthuis, consultatiebureaus etc. Door deze aanpak weten we veel jeugdigen en ouders te bereiken. Dit blijkt uit het onlangs uitgevoerde populatieonderzoek van de GGD (oktober 2017) dat 72% van de ouders de toegang tot (jeugd)hulp weet te vinden en 28% geeft aan dat zij deze soms weten te vinden.

Vraag 2:

Aan deze opdracht geven wij uitvoering. Zo is er afgelopen jaren geïnvesteerd in diverse verbindingen. Een belangrijke is de verbinding onderwijs en jeugdhulp. Zo is er regelmatig beleidsmatig overleg tussen adviseurs jeugdhulp en de samenwerkingsverbanden passend onderwijs. Vanuit deze samenwerking zijn er bij de inkoop 2018 afspraken gemaakt met zorgaanbieders om het aantal thuiszitters verder terug te dringen en de terugkeer naar school te stimuleren. Op uitvoeringsniveau wordt er ook samengewerkt rondom jeugdhulp en Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) maar ook schuldhulpverlening.

Het nieuwe beleidskader Zorg voor Jeugd 2018 – 2021 geeft aan dat verbinding van verschillende domeinen nodig is. Dit sluit ook aan bij de bevindingen uit de evaluatie van de Jeugdwet. De verbinding onderwijs – jeugdhulp mag nog intensiever, we willen het aantal thuiszitters en voortijdig schoolverlaters nog verder terugdringen. We willen vanuit de jeugdhulp domeinoverstijgende samenwerking stimuleren. Naast onderwijs willen we nog nadrukkelijk de verbinding maken met Participatiewet, WMO, armoedebeleid, het veiligheidsdomein etc.

Vraag 3:

Zoals gemeld bij vraag 1 verlenen onze jeugdprofessionals zelf ambulante ondersteuning. Hiermee hebben wij al in het begin van de invoering van de Jeugdwet invulling gegeven aan de beschreven aanbeveling. De jeugdprofessional ondersteunt het gezin bij de eigen kracht, waar nodig verleent hij zelf ambulante ondersteuning en als blijkt dat dit niet voldoende is, kan er aanvullend worden doorverwezen naar gespecialiseerde zorg.

Vraag 4:

We hebben afgelopen jaren gewerkt om de administratieve lasten te beperken. Zorg komt tot stand middels het gezinsplan. Het iJw berichtenverkeer is in onze regio volledig ingeregeld, waardoor de administratie volledig digitaal en geautomatiseerd kan werken. Ook hebben we een groot deel van de verantwoordingslast voor zorgaanbieder verminderd door het laten vervallen van de eindverantwoording en controleverklaring.

Het beleidskader Zorg voor Jeugd 2018 – 2021 geeft opdracht om de administratieve lasten verder te beperken. In de regio wordt er gewerkt met 3 verschillende automatiseringssystemen. Er is opdracht gegeven voor de implementatie van eenduidig administratieprotocol bij de 9 gemeenten.

Vraag 5:

We hebben in 2012 de visie “het jeugdbos” vastgesteld als stip op de horizon. Deze visie is opgesteld in samenwerking met jeugd en ouders, zorgaanbieders, partners en gemeenten. Bij het opstellen van het beleidskader Zorg voor Jeugd 2018 – 2021 is wederom breed geconsulteerd in het veld.

Conclusie is dat deze visie nog breed gedragen is. Het beleidskader heeft dan ook de ondertitel "koersvast, op weg naar verbinden".

We hebben de afgelopen jaren gemerkt dat de transformatie niet vanzelf gaat. Er is regie nodig op de samenwerking met andere sectoren en domeinen. De beschreven 'next steps' in het beleidskader geeft aan waarop we de komende beleidsperiode verder de verbindingen gaan leggen.

Het leveren van zorg op maat is de kern van onze huidige inkoop. In 2016 zijn wij als een van de eerste regio's in Nederland overgestapt op resultaatfinanciering. Inmiddels hebben meerdere regio's deze van wijze inkoop gevolgd. De kern van resultaatfinanciering is dat de zorgaanbieder een vaste prijs krijgt voor een te behalen resultaat. Deze manier van financieren maakt het mogelijk dat zorgaanbieders voor elk gezin een maatwerkoplossing kan bieden. Elk afgegeven arrangement is dus maatwerk en passend bij de zorgvraag van de jeugdige en het gezin.

Samenwerking tussen zorgaanbieders is belangrijk, zeker als het gaat om zeer complexe jeugdzorg. Deze samenwerking is niet vanzelfsprekend gebleken. Dit is de reden geweest om bij de inkoop 2018 van hoog complexe jeugdzorg te eisen dat zorgaanbieders samenwerken in een zorgcombinatie. Deze zorgcombinatie bestaat uit een groep aanbieders met verschillende disciplines (oa. J&O, GGZ en LVG) die gezamenlijk één traject kunnen bieden aan de jeugdigen.

Vraag 6:

De bescherming van privacy van de jeugdige en het gezin is en blijft een belangrijk onderwerp. Hierop is de afgelopen jaren geïnvesteerd in deskundigheid bij de professional en het inregelen van processen. Zo zijn er gedragsregels opgesteld, hebben er themabijeenkomsten plaatsgevonden met de gebiedsteams hoe kennis gedeeld kan worden en hebben we een folder uitgebracht voor gezinnen hoe wij omgaan met hun privacy. Belangrijk uitgangspunt rondom privacy is dat er niet over maar met gezinnen wordt gesproken. Hierop wordt vanaf het begin op gestuurd en gaan onze jeugdprofessionals in beginsel nooit een gesprek aan waarbij het gezin niet aanwezig is.

Privacywetgeving belemmert niet zo zeer de samenwerking tussen professionals samen met het gezin, maar wel het feitelijk organiseren van 1 plan of 1 dossier. Dit is vanwege privacywetgeving niet mogelijk.

Vraag 7:

We zijn van mening dat de huidige jeugdwet ons in staat stelt om de opdracht vanuit deze wet te kunnen uitvoeren. We leveren kwalitatief goede zorg, zorgaanbieders werken samen en we hebben verbindingen gelegd tussen andere domeinen om te komen tot effectievere zorg. Wij zijn dan ook geen voorstander dat de jeugdwet ingrijpend wordt veranderd.

We zijn wel van mening dat het tempo van de kortingen hoger is dan het tempo waarin we een cultuuromslag kunnen realiseren. Dit maakt dat het budget onder druk staat. We willen nog meer werk maken van het terugdringen van de administratieve last maar worden daarin ook beperkt door de rijksoverheid. Wij kunnen als gemeenten een deel van de verantwoordingslast schrappen maar de rijksoverheid vraagt deze zaken ook uit via het CBS. We kunnen manieren bedenken om efficiënter te werken maar met name de partners in het veiligheidsdomein zijn gebonden aan richtlijnen van het ministerie van Veiligheid en Justitie.

Vraag 8:

In de gemeente Roosendaal kunnen wij iedere jeugdige en/of gezin met een vraag om jeugdhulp passende ondersteuning bieden.

Vraag 9:

De verwijzing naar het gespecialiseerde jeugdhulp komt tot stand door middel van het gezinsplan. Dit plan is van gezin en bevat een omschrijving van de problematiek en de verwachte te behalen doelen. Dit plan stelt het gezin bij voorkeur zelf op, waar dit niet kan ondersteunt de jeugdprofessional. Het gezinsplan bevat de omschrijving van de opvoed- en opgroei-problematiek en de te behalen doelen (resultaten). In dit plan is expliciet aandacht voor privacy en het delen van informatie.

Op basis van dit plan, en een intakegesprek met ouders, maakt de zorgaanbieder een passend arrangement. Na akkoord door de jeugdprofessional en ouders start de zorg. Het arrangement wordt afgesloten als het resultaat is behaald, dit gebeurt met wederzijdse instemming.

Vraag 10:

Alle zorgaanbieders voldoen aan de eisen die in de jeugdwet zijn gesteld, dit is contractueel vastgelegd. Daarnaast is het verplicht voor zorgaanbieders om SKJ of BIG geregistreerd te zijn. Ook voldoen onze jeugdprofessionals aan de eisen die in de jeugdwet zijn opgenomen en zijn zij SKJ of BIG geregistreerd.

Vraag 11:

We hebben steeds beter inzicht in de zorgbehoefte, sinds de zomer 2017 is er regionaal een dashboard ingericht waarin we het zorgverloop inzichtelijk hebben. In 2017 hadden 1350 jeugdigen een voorziening jeugdhulp. Hiervan hadden 250 jeugdigen chronische en hoog complexe problematiek. We zien nog geen duidelijke afname van dit zorggebruik. We moeten ons hierbij realiseren dat we nog volop in een transformatieproces zitten. Dit proces is een cultuuromslag in denken en doen en kost tijd. Vanuit het stimuleringsfonds voorliggend veld zijn diverse initiatieven gefinancierd die gericht zijn op preventie en het versterken van de eigen kracht van inwoners. Daarnaast zijn er bij de inkoop 2018 nieuwe afspraken gemaakt rondom hoog complexe jeugdzorg, zie vraag 5.

Vraag 12:

Samenhang in beleid en uitvoering is nodig, een duidelijk voorbeeld hiervan is de overgang 18- naar 18+. Afgelopen periode zijn alle knelpunten geïnterpreteerd en wordt er gewerkt aan oplossingen. Op dit moment is het mogelijk om jeugdhulp voort te zetten na het bereiken van de leeftijd van 18 jaar. In de situaties waarin dat nodig is en waarin het kan, wordt dit ook gedaan. Bij het toewijzen van zorg aan een jeugdige vanaf 17 jaar is er aandacht voor de overgang 18- naar 18+. In de gevallen waarin zorg doorloopt na de 18de verjaardag wordt er samengewerkt met de WMO professional. Daarnaast is er een maatwerkdossier voor een duurzame start kwetsbare inwoners waarop een beroep kan worden gedaan als regelgeving elkaar tegensprekt.

Het beleidskader Zorg voor Jeugd 2018 – 2021 geeft opdracht om verder te gaan met het leggen van de verbindingen zoals beschreven bij de “next steps” domeinoverstijgend verbinden.

Vraag 13:

Contractueel zouden er geen wachtlijsten mogen bestaan in onze regio. We hebben op dit moment ook geen signalen dat er sprake is van wachtlijsten. Wel bestaan er wachttijden, de tijd tussen het moment van aanmelden en bijvoorbeeld het starten van de behandelgroep. Wij verwachten van aanbieders dat zij in deze tussentijd dusdanige ondersteuning bieden dat de situatie niet verslechtert of escaleert. Het argument om meer budget te krijgen vanwege een wachtlijst of lange wachttijd geldt in onze regio niet omdat wij per arrangement een vaste prijs betalen.

We beschikken daarnaast over steeds meer data waardoor we het zorgverloop en gebruik steeds beter kunnen monitoren. Dit geeft voor een deel inzicht in de kwaliteit en gedrag van onze aanbieders. Deze informatie wordt gebruikt voor de accountgesprekken die wij met de aanbieders voeren. Als wij signalen krijgen over wachtlijsten worden zij direct aangesproken op hun contractuele verplichtingen.

Vraag 14

WegWijs is georganiseerd in 5 gebiedsteams. In deze teams werken jeugdprofessionals, WMO-professionals, medewerkers van WijZijn Traverse en MEE samen. Zij kennen de kwetsbare gezinnen in de wijk en werken samen om hen de juiste ondersteuning te bieden.

Vraag 15

De huisarts kan verwijzen naar jeugdhulp. In Roosendaal zien wij dat de huisarts in de meeste gevallen verwijst naar de GGZ aanbieders. In deze situaties is de huisarts voor jeugd en ouders een logische route. We hebben afgelopen 3 jaar geïnvesteerd in de samenwerking met de huisarts waardoor het aantal verwijzingen via de huisarts daalt. In januari 2017 verwees de huisarts 60 jeugdigen naar jeugdhulp en in december 2017 waren dit er nog 30. Op dit moment loopt er in de wijk Kortendijk een pilot waarbij een jeugdprofessional voor een aantal dagdelen werkzaam is in de huisartsenpraktijk.

Vraag 16

Tot op heden lukt het om ook in het gedwongen kader tijdig passende hulp te organiseren. We zien wel dat deze zorg onder druk staat. In het beleidskader is daarom als "next step" opgenomen om gesloten jeugdzorg beter te organiseren. Daarnaast zetten we verder in op het versterken van de rollen in de jeugdzorg en ontwikkelen we veiligheidsteams.

Vraag 17

We hebben als regio gezamenlijk met onze zorgaanbieders al heel wat bereikt ondanks de kortingen op het budget. De ingevoerde resultaatfinanciering heeft er voor gezorgd dat onze aanbieders anders hebben geleerd te werken. In de kern komt deze werkwijze er op neer dat er niet langer in producten en uren wordt gedacht maar in doelen en te behalen resultaten.

Vraag 18:

We hebben als regio sinds de zomer 2017 inzicht in het zorgverloop van onze jeugdigen. Om hier toe te komen is veel geïnvesteerd in het op orde brengen van de administraties, bij zowel gemeenten als bij zorgaanbieders. In 2018 gaan we een stap verder en wordt de kwaliteitsmonitor geïmplementeerd. Deze monitor meet cliënttevredenheid, doelrealisatie en uitval. De regio West-Brabant West is hiermee een van de eerste in Nederland die deze monitor invoert.

Het is onze ambitie geweest om deze monitor al ingevoerd te hebben maar als regio hebben wij vertraging opgelopen. In 2016 ontvingen wij tegengestelde berichtgeving vanuit de landelijke overheid. We ontvingen namelijk het bericht dat deze meting landelijk zou worden ingevoerd. Omstreeks zomer 2017 kwam het bericht dat dit toch niet het geval is en dat iedere regio deze meting zelf moet organiseren.

Het jaar 2018 zal nodig zijn om de monitor op een goed en juiste te wijze in te voeren bij alle zorgaanbieders. Wij verwachten in 2019 de eerste resultaten te kunnen presenteren.

Vraag 19:

Deze analyse past volledig in onze visie en uitgangspunten. We hebben in 2012 een visie opgesteld waarbij we het kind centraal stellen en we 4 leidende principes hebben genoemd:

- Eigen kracht eerst
- Regie bij het gezin
- Geen kind buitenspel
- Loslaten, zonder het zicht te verliezen

Deze principes zijn van iedereen van toepassing die werkzaam is binnen het stelsel zorg voor jeugd.

Bij de inrichting van het stelsel hebben wij 4 transformatiebewegingen benoemd:

- van zorgen voor naar zorgen dat
- van zorg naar preventie
- van individuele ondersteuning naar systeemgerichte ondersteuning
- van intramuraal naar extramuraal

Vanaf 2015 is daadwerkelijk gestart met het inrichten van het stelsel op basis van deze bewegingen.

De visie "jeugdbos", de leidende principes en transformatiebewegingen blijven zonder meer van kracht in het nieuwe beleidskader Zorg voor Jeugd 2018 -2021. Dit beleidskader heeft niet voor niets de ondertitel: "koersvast, op weg naar verbinden".

Hoogachtend,
Namens het college van burgemeester en wethouders,

Corné van Poppel
Wethouder Jeugd

